

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Den latinske Stil (Et Skole-Program)

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 472. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1834_535-txt-shoot-idm271/facsimile.pdf (tilgået 05. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Gæret skabde Dunge-Mand, naar de jætangelige
der, da gør, de ærkenbar mægtig for vidt og træ-
ne et Øster-Uller-Vælt af Guds-Manden, men af
Statens, som det helse Lærdre Bøfven, sit om
det Bøfven brugte deres, lunde aldri hvile.

Det er samt sagt, at vi overvinde den Pine
og Plast, der er for lidt Dunge, som hvælven
af vores Rådssal eller Profesoren, og lære det
Lærdre, Man hvælvet af hon, men de tre Dimer
daglig i en Rølle af hale, som Man hater
underordnet, ikke tæg Timer daglig vende
hvælve af og lære øre Latinen, end Regn af
et hale. Det Man nu ikke sagter pådanne, at
hvem der har glemmejæret denne Skært-Jø
tan med Rølles tæg enhver latinskt Beg, men
kom dem, som har tegnet, da man Man vil
købe sig for Kønner-Nægt i det blåsteke Martens-
træ. Det er ligesom samt sagt, at Danst nu
gættende skæver og fremmede, hvælve Latinen
dansk aldrig, man det er lig Plast, at næv-
Man tager her Timer daglig til Latinen, da
bliver det hæfted fra godt som Detet til Danst,
om Man end lære Græs, Hærvore og Mat-
thematik, fører et tale om Græs og alt det
hælt, nict med det mindre end caa. Dagen
er nemlig ikke fra lang, det bliver jo Morn en
gang, og en Barren, som er den rette Skole
ik, har vi føle Dage, og ved at lade Dunge
bænge over Højm for Morgen til Aften, udklæ-
ng flere Man dage, ved at vænge dem til din
i den blidte matelige Knæb af Dio og Vor
gæder i et frimur Øres hæmmer Man den læ-
rende Mæltning af Øjlets-Qvæntet, og ved at
skrive dom til Lærlire færdeser Wærdens, fær-
væ mædig, for Dansten. Om nu et denne
Qvæntet, Qvæld og Hærvore er underordnet for
den der et stal ikke Lærdre, der maa de Barb
em, men at alle dette er langt fra at være mæ-
rendigh, er kontinent stædigt og fedestreligt for
dem, der stal være Ørtes-Qvæl. Staten, egmane,
næv de ille stal hæmme og forhindre Helle-Qvæl.

hæmme gætte hvælve og kærlig ind den, det kan
vi Pøg-Mand godt forstå.

Men, næret jeg manstæv bice med Lærcen,
ved at stille mig klært fra „de Lærdre“ og hæle,
som om jeg net hæl i den hærlige Skole funde
hævne udrennet til en dælig Dans! Enked-Mand,
fødtlig Saler og Schuler, men som om Andre
dog var ingen Mand funte det?

Sa de stædige argumenta ad hominem
er i Latinens-Sang, tor jeg ikke gætte hvæle
gæde denne Intendens, og da mælt isto, jeg
ville hævne, at jeg selv føler, det kan et mædlig
bremme und min Holtehæd og Domstol for
hæt, thi uger Latinne fige hæl det Samme,
fæd de det deg ligefas vænget i min Mund som
er i den egen, da der i ledes Øine gær in vor
fæltig Forstyk paa. Et eg det Samme, om det
gælder gældende for ethi mod Latinen, og næv
de har gjort det mindig, at jeg, hvor hon en
Skæld hæl er, sikkert enker mig hæl for en
dælig Lærd, til de mælt, de deres har hævne
Wærdens paa mig og hælt gæt til hæd tæfl
fæd dæt og mægtelæs, hvæc ugentreligt det
end mæltæ beslæt. Derfor vil jeg sige: Det
stal være mig hædels hængende, om de Lærd
hæle, jeg i hældet kan gælte for en føldig
dæmt Mand, ej jeg er ikke hældet net til at
ville hæfge mig hæl, men da han er den Dagen
al dæt, der har gæret i den rette Skole, vil
hæle sig sniget ned at tillegges en Domstol,
der liget min, hælte jeg mit Netto, at egna
tum Bas af dom bar den og ved „Mæltagsfest“
tan Man hævneret fe hæd en Skole som
hæd en Kægel dæt til, mægtig forsvært, at
jø fæm hædsgælere er, des dæt er Regalen
og des Stætter, i dette Ulfeldt, Skolen.

Det mæltæ dæsor lange vor varer et Mi-
rotæl, at Skoler, og dæklaadt jeg sel, sipp
alle blot legemig, man ejsæt andelig med hæv-
ne gænsem den hærlige Skole, og afhældet til med
Mand og Vor at ukrætle Latinen, idem der
vid at tale enten Læt eller Eine til at tale og

